

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 5

Частина II

**Одеса
2019**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина II. – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – 224 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Готліб І. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Підгорний А.З. – к.е.н., професор, завідувач кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорелова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Абалмасова М. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Богомаз О. О. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Бурлаєва В. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,

Воскобойнік І. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Гаращенко О. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Зарічна Т. С. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Кот А. Г. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Любович А. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Манєва К. П. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мівшук Ю. І. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Мотишена В. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Рубель Г. А. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Стародубцева Т. В. – студентка обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету,
Унтілов В. В. – студент обліково-економічного факультету Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

ЗМІСТ

Агапченко К.А., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз динаміки ліквідності комерційних банків України за період 2008 – 2018 рр.....	6
Бойко В.С., Вітковська К.В. Статистичний аналіз рівня безробіття в Україні.....	13
Агапченко К.А., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз динаміки грошової маси та грошового обігу в Україні.....	22
Березорудський А.М., Вітковська К.В. Статистична оцінка впливу факторів на рівень бідності населення.....	29
Абалмасова М.П., Готліб І.Г. Статистичний аналіз заробітної плати в Україні за 2010 – 2018 рр.....	36
Кот А.Г., Тарасова К.І. Статистичне дослідження доходів та витрат населення в системі оцінювання рівня життя.....	45
Абалмасова М.П., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз доходів та витрат населення деяких країн світу.....	55
Богомаз О.О., Самоуськова О.В. Аналіз діяльності інноваційних підприємств в промисловості України за 2012 – 2017рр.....	62
Гаращенко О.В., Підгорний А.З. Динаміка та перспективи розвитку вищої освіти в Україні.....	72
Мотишена В.В., Милашко О.Г. Статистичне дослідження структури та динаміки валового внутрішнього продукту.....	79
Зарічна Т.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня людського розвитку в Україні.....	86
Воскобойнік І.І., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз рівня злочинності в Одеській області.....	92
Абалмасова М.П., Погорєлова Т.В. Статистичний аналіз фінансової діяльності підприємств Одеської області.....	99
Богомаз О.О., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження рівня цін в Україні.....	105
Бойко В.С., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження стану та розвитку страхового ринку в Україні.....	112
Мотишена В.В., Погорєлова Т.В. Особливості статистичного дослідження динаміки валютних курсів	120

Бурлаєва В.С., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження продовольчого ринку України.....	128
Любович А.А., Погорєлова Т.В. Статистичне дослідження земельних ресурсів та їх використання в Україні	134
Абалмасова М.П., Самотоєнкова О.В. Статистичний аналіз ринку інновацій в Україні.....	141
Агапченко К.А., Самотоєнкова О.В. Аналіз динаміки грошового ринку в Україні за 2008 – 2018 рр.....	147
Мившук Ю.І., Самотоєнкова О.В. Статистичний аналіз рівня доходів населення України.....	155
Рубель Г.А., Самотоєнкова О.В. Залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України.....	163
Любович А.А., Милашко О.Г. Партнерство України з Францією: статистичний аспект	171
Бурлаєва В.С., Милашко О.Г. Партнерство України з Німеччиною. Статистичний аспект.....	180
Унтілов В.В., Милашко О.Г. Партнерство України з Великою Британією. Статистичний аспект	185
Богомаз О.О., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз використання інтернету в Україні	193
Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Порівняльний аналіз освіти в Україні та деяких країнах світу	198
Манєва К.П., Ольвінська Ю.О. Вплив інтернету на людський розвиток.....	207
Стародубцева Т.В., Ольвінська Ю.О. Вплив корупції на людський розвиток	212
Воскобойнік І.І., Вітковська К.В. Використання вибірових обстежень у соціальної статистиці	217

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ТА ДЕЯКИХ КРАЇНАХ СВІТУ

Бойко В. С.¹, Ольвінська Ю. О.²

1 – студент, кафедра статистики,

2 – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Бойко В. С., Ольвінська Ю. О. Порівняльний аналіз освіти в Україні та деяких країнах світу. У статті охарактеризовано рівень освіченості населення в Україні та інших країнах. Розглянуто рівень грамотності в країнах світу. Проаналізовано динаміку державних витрат на освіту в Україні та закордоном. Проведено аналіз особливостей систем освіти в деяких країнах. Надано рекомендації щодо покращення стану освіти в Україні.

Ключові слова: рівень освіти, грамотність, освіченість, державні видатки

Boiko V. S., Olvinskaya Y. O. Comparative analysis of education in Ukraine and some countries of the world. The article describes the level of education of the population in Ukraine and other countries. The level of literacy in the countries of the world is considered. The dynamics of public expenditures on education in Ukraine and abroad are analyzed. The analysis of the peculiarities of educational systems in some countries has been provided. Recommendations on improving the state of education in Ukraine are given.

Keywords: level of education, literacy, education, state expenditures

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Бойко, В. С. Порівняльний аналіз освіти в Україні та деяких країнах світу [Текст] / В. С. Бойко, Ю. О. Ольвінська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 5. Частина II – Одеса, ОНЕУ. – 2019. – С. 198 – 206.

Постановка проблеми. Протягом останніх десятиліть відбуваються помітні зміни в сфері освіти. Освіта є основою інтелектуального, культурного, духовного, соціального та економічного розвитку суспільства і держави.

Однією з рушійних сил прогресу в будь-якій області людської діяльності і знань є синтезування накопиченого світового досвіду. В умовах реформування системи освіти в нашій країні все більшої важливості набуває вивчення і аналіз тенденцій розвитку освіти закордоном. Тому актуальним є аналіз системи освіти в Україні та в інших

країнах.

Аналіз досліджень і публікацій останніх років. Питанням дослідження якості вищої освіти займалися такі вітчизняні вчені як Н. Г. Протасова, С.С. Герасименко, Н.О Парфенцева С. М. Коваленко, О. І. Огієнко. Проблему важливості освіти розглядали О. Сидоренко, Ю. Богач, Т. Боголіб, В. Куценко, Є. Бойко, О. Василик, Д. Грішнова, Б. Данилишин, К. Грищенко, М. Євнух, В. Євтушевський, С. Єрохін, І. Каленюк, В. Кремень, К. Корсак, В. Луговий, С. Михаць, О. Навроцький, Ю. Ніколенко, С. Ніколаєнко, К. Павловський, К. Павлюк, О. Поліщук, А. Чухно, Г. Штейн, В. Юхименко, В. Яблонський та інші.

Мета статті. Порівняльний аналіз системи освіти в Україні та країнах світу.

Виклад основного матеріалу. Освіченість – одна з вирішальних життєвих цінностей. Бажання навчатись обумовлено не тільки прагненням оволодіти знаннями, а й усвідомленням необхідності широкої культури. При ранжуванні життєвих цінностей більша частина населення розвинутих країн світу віддає перевагу освіті.

Як відомо, в системах освіти в провідних країнах світу в даний час відбуваються процеси демократизації. Істотною її ознакою – поряд з доступністю, варіативністю і диференціацією, децентралізацією управління – є відкритість, прозорість всіх її ступенів.

В наші дні світове співтовариство визначає зміст освіти, розробляються і впроваджуються новітні технології навчання, постійно вдосконалюється освітній процес. Цьому сприяють багато важливих чинників: зростаючий обсяг знань, умінь і навичок, необхідних школярам, досвід роботи навчальних закладів різних країн. Крім того, світове утворення має відповідати новому рівню виробництва, науки, культури. А отже, оновлення системи освіти є важливим завданням.

Одним із головних показників рівня розвитку людського потенціалу є рівень освіченості населення. Продуктом наявного рівня освіти є знання, що в умовах постіндустріального виробництва належать до основних засобів виробництва. Знання суспільства накопичуються від покоління до покоління незалежно від бажання та дій людини. Разом з тим знання окремої особистості набуваються нею лише за наявності прагнення володіти ними. Таким чином, людський потенціал особистості залежить від прагнення людини постійно перебувати в освітньому просторі. Якщо знижують якісні характеристики освітньої та наукової підготовки потенціалу трудового ресурсу, то відбувається зниження його конкурентоспроможності в умовах зростання інтелектуальної, інноваційної складової виробничого процесу, що потребує нестандартних рішень, розвитку особистості та її ціннісної орієнтації.

У 2017 році індекс освіти в Україні становив 0,766, що на 11% менше, ніж у 2012 році. Крім того, найвищий рівень освіти спостерігався у

Німеччині (0,915), Австралії (0,904) та Новій Зеландії (0,901).

Грамотність є ключовим навиком і ключовою мірою освіти населення. У 1820 році лише 12% людей в світі вміли читати і писати. Сьогодні лише 17% населення світу залишається неписьменним. Рівень грамотності в світі зростає.

Андора – одна з таких країн, де майже 100% населення складають грамотні люди (табл.1). Частина Південно-Західної Європи, її уряд прийняв закон про те, що кожна дитина у віці від 6 до 16 років повинна підкорятися обов'язковій відвідуваності в своїх шкільних системах. Уряд Андори зумів забезпечити безкоштовну освіту до середнього рівня освіти. Це, поряд з відсотком його ВВП, що виділяється для сектора освіти, призвело до дуже високого рівня грамотності в Андоррі.

Подібна практика спостерігається і в інших країнах, таких як Фінляндія, де близько 7% ВВП витрачається на освіту.

Таблиця 1

Рівень грамотності в країнах світу у 2018 році

Країна	Рівень грамотності, %
Андора	100
Фінляндія	100
Гренландія	100
Ліхтенштейн	100
Люксембург	100
Норвегія	100
Азербайджан	99,8
Латвія	99,8
Куба	99,8
Естонія	99,8
Грузія	99,7
Таджикистан	99,7
Україна	99,7
Росія	99,7
Польща	99,7

Рівень грамотності дорослого населення України складає 99,7%. Зазначений показник є досить високим, навіть для таких країн як Велика Британія, Ліхтенштейн та Швейцарія.

Підвищення рівня освіти обумовлює зростання продуктивності праці, що має проявлятися у зростанні індивідуального доходу працівника. На макроекономічному рівні в економічно розвинених країнах діє певний закон: чим вищий рівень освіченості всіх зайнятих, тим більш високими є потенційні можливості для зростання продуктивності праці в

національній економіці і тим більшим буде сукупний дохід суспільства.

Державні витрати на освіту у % ВВП – це загальна сума державних витрат (поточних і капітальних) на освіту, виражених як відсоток від валового внутрішнього продукту (ВВП) у відповідному році. Витрати на освіту є базою функціонування і розвитку системи освіти, вдосконалення науково-технічних знань, забезпечуючи розвиток економіки.

Світова практика свідчить, що нормальне функціонування і розвиток системи освіти, що дозволяє забезпечити загальну (повну) освіту для всіх громадян, можливе, коли витрати на ці цілі перебувають на рівні 5-7% від ВВП з урахуванням конкретних умов і традицій кожної країни [2].

У 2017 році на освіту найбільше витрачала Гренада (10,4% ВВП), Коста-Ріка (7,1% ВВП) та Молдова (6,7 % ВВП). В Україні державні видатки на освіту склали 5,0 % ВВП.

Витрати на освіту мають значний вплив на економічний розвиток країн, одним з ключових факторів якого є якість робочої сили. У зв'язку з цим все більша роль в економічному розвитку покладається на систему освіти.

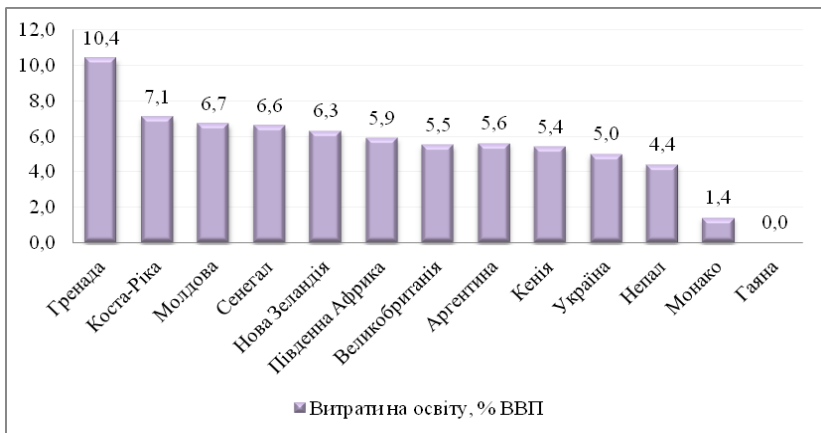

Рис.1. Витрати на освіту в країнах світу у 2017 році

В Україні навчальні заклади освіти фінансуються за рахунок коштів з відповідних бюджетів, галузей народного господарства, організацій та підприємств, додаткових джерел . Основним джерелом є державний і місцеві бюджети [3]. Так, видатки на освіту згідно з бюджетом 2017 року становили 178 млрд. грн., а їх збільшення у порівнянні з 2010 р. склало близько 98 млрд грн (рис.2.).

Для розвитку потенціалу довгострокового зростання рівня освіти і реагування на технологічні і демографічні зміни інвестиції в освіту мають особливе значення, оскільки створюють основу для розвитку ринку праці

та економіки в цілому. Тому навіть в періоди кризи державам бажано збільшувати витрати на освіту.

Рис.2. Динаміка витратів зведеного бюджету на освіту в Україні за 2010-2017 роки

На початок 2018/19 навчального року в Україні діяло 652 вищих навчальних заклади, що на дев'ять менше, ніж рік тому (661). За даними Державної служби статистики, кількість студентів, які здобували вищу освіту в цих закладах, становила 1522 тисяч чоловік, що на 17 тисяч менше, ніж на початок 2017/18 навчального року (1539 тисяч). У 2018 року вищими навчальними закладами країни було випущено 413 тисяч фахівців, що на 8 тисяч осіб (2,0%) менше, ніж в 2017 році.

Варто зазначити, що скорочення кількості вузів в країні є природним процесом. Адже і населення України зменшується, отже, і кількість робочих місць теж. При цьому виробництва перепрофільюються, автоматизуються, оснащуються найновішим обладнанням, щоб випустити більшу кількість продукції з меншим числом працівників. Саме такі фахівці потрібні на нинішньому етапі, а не просто молоді люди, що здобули освіту і отримали диплом.

За даними бази даних Міжнародної Асоціації Університетів (WHED, розробленої за участю ЮНЕСКО і ENIC-NARIC Network, в світі існує 18400 університетів. Слід зауважити, що найбільша кількість вищих навчальних закладів у США, Мексиці та Філіпінах (рис.3).

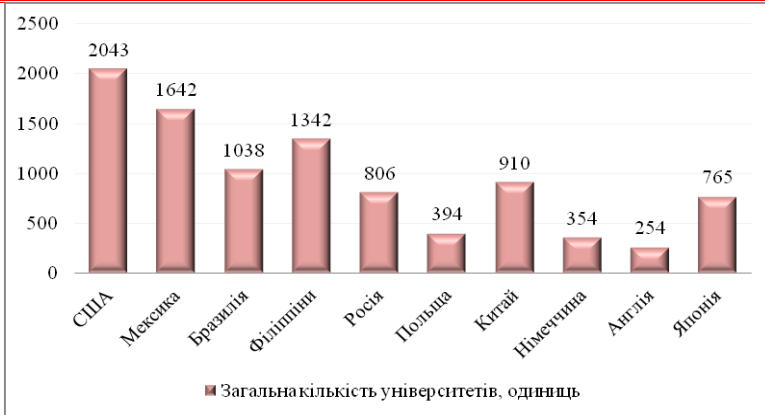

Рис. 3. Число університетів у різних країнах світу у 2018 році

Університетська система США складається з профільних і дослідницьких університетів. Багатопрофільні університети забезпечують навчання в магістратурі, а в дослідницьких університетах ще й за докторськими програмами. Викладачі і професори університетів, окрім удосконалення педагогічної майстерності, вимушені займатися дослідницькою діяльністю. Навчальний заклад, що відповідає перерахованим критеріям, вважається мультиуніверситетом з декількома корпусами та коледжами, які забезпечують спеціалізацію у певній галузі знань.

Найбільш престижними залишаються Гарвардський, Стенфордський, Каліфорнійський, Нью-Йоркський університети (це пов'язано з тим, що гуманітарна освіта вважається найбільш важливою). Зараз близько 70% студентів США займаються за гуманітарними програмами.

Отримати гарну освіту хочуть практично всі. Батьки прагнуть знайти кращу школу для своїх дітей, хтось вибирає хороших вчителів. А хтось чинить зовсім радикально - змінює країну проживання, щоб отримати доступ до гарній освіті. Традиційно вважається, що азійські і скандинавські країни є кращими в плані освіти. Тому доцільним буде розглянути особливості систем освіти в різних країнах світу.

Однією з найбільш ефективних, порівняно з іншими країнами, вважається система освіти в Південній Кореї. Учні в Південній Кореї ходять в школу сім днів на тиждень. Навчання – основний життєвий принцип населення. У 2018 році розмір бюджету на світу складав 429 трлн вон (US \$ 382.6 млрд), що на 7,1% більше ніж 400,5 трлн вон, які були спрямовані на освіту в 2017 р Рівень грамотності в країні – 97,9%, з них 99,2% – чоловіків, 96,6% – жінок. ВВП на душу населення (паритет купівельної спроможності) – \$ 35 938,37 у 2018 році. Крім того, Південна

Корея – самобутня, комфортна і безпечна країна. Тому навчання тут приваблює іноземців з різних країн - щорічно в Корею приїжджає понад 100 000 іноземних студентів. Багато з них готуються заздалегідь, вивчаючи корейську мову. Це, зрозуміло, допомагає в адаптації і дає перевагу при вступі до більшості корейських вузів.

Корейська система освіти повністю відповідає вимогам Болонської – бакалаврат (4 роки), магістратура (2 роки), докторантура (3 роки). Завдяки жорсткій конкуренції на внутрішньому ринку праці, всі викладачі проходять суворий відбір, і право на роботу в вузах отримують дійсно кращі. Фактично, корейські університети нічим не відрізняються від західних, в тому числі відомих навчальних закладів. Їх дипломи котируються в Азії (9 вузів Південної Кореї входять в топ-50 рейтингу QS RankingsAsia-2018), а також у всьому світі (наприклад, 4 південнокорейських вузів в топі-100 рейтингу QS 2017, а 2 з них навіть в топ 50) [4].

Японія – центр розвитку технологій, і саме тут молоді люди мають можливість отримати кращу освіту, оскільки освіта в країні дає не тільки глибокі знання, а й досвід застосування їх на практиці. У 2017 році ВВП на душу населення складав – \$ 39 002,22 в 2017 р. На освіту у 2018 році Японія виділила майже 4 трлн ієн (\$ 35,6 млрд).

Система вищої освіти в Японії суворо ієрархічна. По суті, єдиними вузами, де студенти не відчувають дискримінації, є університети з повним циклом навчання (4 роки). Під час останньої освітньої реформи 2002 року в Японії було майже 700 таких установ. І навіть в цих закладах є своя ієрархія. Так, престижними приватними університетами є Токай, Кейо, Ніхон, Васеда. Студенти-випускники цих закладів – це майбутня еліта, менеджери вищої ланки і представники в уряді. Без рекомендацій та спеціальної підготовки потрапити туди неможливо, але диплом випускника (незалежно від оцінок і спеціальності) гарантує успішне працевлаштування практично на будь-яку роботу. Топові вузи країни - університет Йогогами в Токіо. Плата за навчання тут значно нижче, але конкурс неймовірно високий. В інших вузах країни вартість навчання невисока, а конкурс порівняно невеликий. Що стосується невеликих приватних вузів, то плата за навчання в них висока, гарантій працевлаштування немає, а диплом не є престижним.

Безкоштовної вищої освіти в Японії немає. Так, наприклад, у 2011 році серед 2.8 мільйонів студентів тільки 100 осіб отримали безкоштовну освіту. Відповідь на питання про те, скільки коштує навчання в Японії, безпосередньо залежить від конкретного навчального закладу, де збирається навчатись учень [5].

Особливе місце у рейтингу країн з найкращою освітою займає Сінгапур. У 2017 році бюджет на освіту був оцінений в 12,7 млрд сінгапурських доларів, а ВВП на душу населення склав \$ 85535,38.

У країні вірять у цілісну, холі стичну освіту, що здатна забезпечити

цілісне світосприйняття, а також отримання фундаментальних знань і практичних навичок. Як і в нашій Новій українській школі, в Сінгапурі ставлять у центр дитину. Але ключем до досягнення високого розвитку школяра бачать саме вчителя. Тому увага до педагогів проявляється не тільки у вигляді високої заробітної плати, а й у фінансуванні державних проектів, що сприяють професійному зростанню вчителювання. Ці проекти не є обов'язковими, вони ніяк не контролюються і дають повну свободу з використання можливостей. Загалом вчителі отримують від держави покриття на професійне зростання протягом 100 годин на рік [6].

Характерною ознакою є прозора система просування кар'єри. На 5,6 млн сінгапурців діють 350 шкіл, де для 500-тисячного учнівства викладають 33 тисячі вчительок і вчителів. Після завершення шести років директор школи може перейти в іншу школу на таку ж посаду або піти викладати в певну інституцію, пов'язану з освітою. Досвід сінгапурців, їх вміння та погляди не втрачаються. Слід зазначити, що багато сінгапурських директорів шкіл, які виходять на пенсію, потім їдуть до інших країн очолювати міжнародні школи. Така практика є дуже поширеною.

За даними досліджень, найвищий рівень IQ на планеті у населення Гонконгу. Система шкільної освіти в Гонконзі дуже нагадує британську освіту. Початкова, середня і вища освіта мають високі рейтинги на міжнародному рівні. Мова викладання: китайська та англійська. Рівень грамотності в країні – 94,6%. У 2017 році ВВП на душу населення склав \$ 56054,92, а освітній бюджет на 2017-2018 фінансовий рік склав 88 507 млн гонконгських доларів.

Давні та славні традиції в галузі освіти має Ірландія. Ці традиції збереглися дотепер, що дозволяє підтримувати високий рівень освіти відповідно до міжнародних вимог і постійно збільшувати число іноземних студентів, зацікавлених в ірландській освіті. Система освіти Ірландії вважається однією з кращих, оскільки навчання в цій країні є абсолютно безкоштовним на всіх рівнях, включаючи вищу освіту і коледжі. До навчання в школі та до освіти взагалі в Ірландії ставляться дуже серйозно: тут найвища в Європі відвідуваність занять. Ірландські школярі вивчають більше предметів і здають більше іспитів, ніж їхні британські однолітки. в Ірландії близько 89% населення має обов'язковий рівень шкільної освіти.

Освіту в Великобританії досить непросто оцінювати, тому що більшу роль грає місцева адміністрація, під керівництвом якої знаходяться питання освіти в кожному окремому регіоні. Влада Шотландії, Англії, Уельсу та Північної Ірландії індивідуально оцінюють стан освіти, а крім того, управляють освітою, виходячи з регіональних інтересів, а не керуючись єдиним законодавством для всього королівства. Однак експерти оцінюють освіту у Великій Британії як одну з кращих в Європі, а в світі країна посідає шосте місце. У 2017 році ВВП на душу населення

склав

\$ 39753,24, а річний освітній бюджет – 84,9 млрд фунтів стерлінгів.

Проаналізувавши сучасні тенденції розвитку систем освіти провідних країн, можна зробити висновок, що кожна з цих країн має певні сформовані традиції в галузі освіти, які пов'язані з особливостями їх соціально-економічного розвитку, історичними та національними умовами. Але в той же час вони мають і певні подібні проблеми реформування школи, пов'язаних з модернізацією змісту освіти, що призводить до об'єднання зусиль всього світового співтовариства для вирішення даних проблем.

В даний час освіта виступає основою забезпечення високого рівня конкурентоспроможності національних економік. У кожній країні є своя специфіка виховання та навчання, що складається упродовж сотні років та зазнає реформування. Загалом, система освіти та методика викладання в Україні та інших країнах відрізняється. Однак, Україна, прагнучи наблизитися до ЄС, намагається впроваджувати іноземний досвід.

Для покращення системи освіти в Україні необхідним є прийняття урядових рішень щодо подальшого упорядкування та модернізації мережі державних вищих навчальних закладів, а також сприяння модернізації мережі комунальних та приватних вищих навчальних закладів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Освітній портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/>
2. Фінансування освіти: [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://ecsocman.hse.ru/>
3. Закон України «Про освіту» від 23.05.1991 № 1060-XII в редакції Закону від 19.02.2016, // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>
4. Обучение и образование в Южной Корее [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу: <https://www.globaldialog.ru/countries/korea>
5. Система образования в Японии [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу: <https://vseobr.com/sistemy-obrazovanija/yaponija>
6. 10 фактів про освіту в Сінгапурі, що вражають [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://osvitoria.media/opinions/10-faktiv-pro-osvitu-v-singapuri-shho-vrazhayut>
7. Статистика: Учебник / Под ред. И.И. Елисеевой. – М.: ООО "ВИТРЭМ", 2008. – 448 с.
8. Столяров Г. С. Соціальна статистика: Навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц./ Г.С. Столяров, М.Ю. Огай. — К.: КНЕУ, 2011. — 195 с.
9. Підгорний А.З. Теорія статистики: Навчальний посібник. – Одеса: ОДЕУ, 2001. – 150 с.
10. Витрати на освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<https://cost.ua/budget/expenditure>

11. Підгорний А. З. Соціально-демографічна статистика: підручник / А. З. Підгорний, О. В. Самоєнкова, Ю. О. Ольвінська, К. В. Вітковська / за ред. А. З. Підгорного. – Одеса : ФОП Гуляєва В.М., 2017. – 450 с.

12. Голубчикова, Ю. В. Статистичний аналіз динаміки та стану розвитку ВНЗ України [Текст] / Ю. В. Голубчикова, А. З. Підгорний // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 3. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2017. – С. 7 – 14.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»

ВИПУСК 5

Частина II

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Одеса
2019